

tat del tracoma. Per altra part, pel personal facultatiu del mateix es donà un curs de lliçons per a metges generals i estudiants, a l'objecte de què una vegada aquests en possessió de coneixements necessaris contribuïssin a la lluita contra la malaltia. També ha decidit de crear en la seva Revista una secció destinada a fomentar la lluita contra el tracoma. A més està confeccionant una cartilla amb els coneixements més elementals sobre el tracoma. Igualment estengué la seva tasca donant conferències a entitats científiques del mateix temps.

També han contribuït, econòmicament, a combatre el tracoma en època recent els nostres estimats companys Menacho, Bordàs, Queraltó, etc., els quals han publicat temes de divulgació, han donat conferències estimulants a persones que ignoraven allò que al tracoma es referia.

Amb tot l'anteriorment exposat, creiem que no és el suficient per a combatre el tracoma. Malgrat tot quan s'ha fet i del progrés experimentat, estem encara molt lluny de la realització del nostre ideal.

Per la nostra part, creiem que s'hauria, en primer lloc, de fundar-se una Junta que ens orientés a tots en la lluita contra el tracoma.

Aquesta Junta, composta en la seva majoria per especialistes, seria l'encarregada de confeccionar cursos, conferències, articles de divulgació, cartells explicatius, etc., etc. A més, podria encarregar-se de la confecció d'estadística mensual a l'objecte de conèixer la marxa del tracoma a la nostra ciutat. També podria encarregar-se de gestionar dels Poders Públics, totes aquelles ordres encaminades a la repressió del tracoma.

Seria útil de crear un Hospital per a l'assistència dels tracomatosis amb el nombre suficient de llits per a hospitalitzar els casos més greus. L'esmentat Hospital hauria de disposar d'un Dispensari on es podrien guarir aquells malalts que no tinguessin necessitat d'internar-se. En aquest dispensari, es podrien donar lliçons sobre la malaltia, tant de divulgació com d'ensenyança superior. Aquell Hospital, amb el seu dispensari, podria ésser subvencionat per diferents Corporacions i entitats: Municipi, Diputació, Junta de Beneficència, etc., no faltant-hi la col·laboració de l'Estat, el qual hauria d'assignar una quantitat la més crescuda possible, per tal d'atendre al seu sosteniment. Al mateix temps, es crearien escoles destinades a l'educació del tracomatós, on, per mitjà de temes elementals, s'ensenyaria la manera de lluitar contra el tracoma.

També seria convenient de crear un equip sanitari, que visités els pobles propers de Barcelona per a que a més de guarir els malalts de tracoma, ensenyés per mitjà de conferències, la manera d'evitar la malaltia, així mateix podria ensenyar al metge no especialista la curació del tracoma.

Fent-ho així, s'evitaria que vinguessin a Barcelona a curar-se els malalts d'altres pobles, amb la qual cosa es disminuiria el nombre de malalts dels nostres dispensaris públics, essent a la vegada menys freqüent.

Resumint tot allò que anteriorment hem exposat, direm, que el tracoma va guanyant cada dia terreny. En l'actualitat és de les ciutats d'Espanya que més malalts de tracoma té. Per tant, donada la seva població, si no s'emprèn una campanya intensa i enèrgica, dintre de pocs anys haurà batut el record de les ciutats envaïdes.

IMPORTANTÍSSIM:

EL CONSELL DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA NOMENA UNA PONENCIA PER TAL QUE ESTUDIÉS UN PROJECTE DE RESIDÈNCIA D'ESTUDIANTS.

DEFINITIVAMENT, EL PROPER CURS ACADÈMIC QUE COMENÇA A L'OCTUBRE DE L'ANY 1929, FUNCIONARÀ L'ESMENTADA RESIDÈNCIA EN CONDICIONS AVANTATJOSÍSSIMES.

A L'OBJECTE DE QUÈ EL PROJECTE S'AJUSTI DES DEL SEU COMENÇAMENT A LA SEVA IMPORTÀNCIA, DEMANEM A TOTS ELS SOCIS QUE DESITGIN INSCRIURE ELS SEUS FILLS A LA RESIDÈNCIA D'ESTUDIANTS HO COMUNIQUIN AL SINDICAT EL MÉS AVIAT POSSIBLE.

SERAN ADMESOS ELS ESTUDIANTS DE TOTES LES FACULTATS, BATXILLERAT, NORMAL I COMERÇ AMB TAL QUE SIGUIN FILLS DE SOCIS.

PER A DETALLS A LA SECRETARIA DEL SINDICAT.